

Bayer Zsolt: Bús düledékeiden…

2020 december 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nyílt levél Ukrajna budapesti nagykövetének!

Mindenekel?tt egy költeményt ajánlok az ön figyelmébe. Kölcsey Ferenc írta, címe: Huszt – így szól:

„Bús düledékeiden, Husztnak romvára megállék;

Csend vala, felleg alól szállt fel az éjjeli hold.

Szél kele most, mint sír szele kél; s a csarnok elontott

Oszlopi közt lebeg? rémalak inte felém.

És mond: Honfi, mit ér eped? kebel e romok ormán?

Régi kor árnya felé visszamerengni mit ér?

Messze jövend?vel komolyan vess öszve jelenkort;

Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre der?l!”

1831-ben írta ezt a verset Kölcsey, Szatmárcsekén, a mai magyar–ukrán határ közelében. És ugyanez a Kölcsey írta a Himnuszt is, a mi himnuszunkat, amelynek eléneklése miatt egy magyarlakta település elöljáróit hazaárulással vádolják. De erre még visszatérünk.

A fenti vers tehát Huszt romváráról szól.

Huszt ma Ukrajna területén van. Szomszédai: Husztbaranya, Csarnat?, K?rösös, Kárpótlás, Rakasz – már a nevekb?l is látszik, csupa-csupa ?si ukrán település…

Azt a bizonyos várat amúgy Szent László építtette még 1090-ben, a betör? kunok ellen.

Aztán nagyon sokáig nem veszi be Huszt várát senki sem. Az erdélyi fejedelmek pedig 1557-t?l kezdve senkit sem engednek falai közé. Hiába ágált itt Schwendi Lázár, Föls?-Magyarország labanc f?kapitánya; az 1594-es tatár betöréskor éppen itt torpantak meg megint a kutyafej?ek; Lubomirsky herceg uram is odahaza, lengyel földön ette meg a gy?zelemre félretett sült kappant, amikor itt ostrommal próbálkozott…

Azután a cár követe lélekszakadva vitte a hírt urának, I. Péternek: Magyarország vezérl? fejedelme, II. Rákóczi Ferenc, a lázadó f?úr bevette a bevehetetlen Huszt várát. A szabadságharc vége után császári hely?rség telepedett a várba, ilyesféle betelepedésekben mindig a labancok voltak a legjobbak. Majd negyven év elteltével a teljesen leromlott vár fegyverzetét leszerelték, Kassára vitték, s egy villám 1789-ben utolsó tornyát is ledöntötte.

Amúgy még 1458-ban ide záratta Mátyás az ellene lázadó Szilágyi Mihályt. S innen nem messze, Rákóczi Ferenc vezérl? fejedelem urunk, szám?zetésbe indulván, egy marék magyar földet kezébe véve így beszélt:

„Ezt a kevés földet magammal viszem. Ez lesz az én második imádságos könyvem. E mellett fogok imádkozni, és imámban kérni fogom a nagy Istent: áldja meg ezt a földet, melyet el kell hagynom. Lehetséges, hogy soha többé nem fogom látni kedves hazámat. De ti, h? népem, itt fogtok élni, e föld fog benneteket táplálni. Legyetek továbbra is oly jók és h?ek e földhöz, mint voltatok eddig.”

Ezt talán még maga is megérti, nagykövet asszony…

Amúgy Huszt szülötte többek között gróf Teleki József korona?r, valamint Szép Ern? író és költ?. Egyebek mellett ? írta nekünk a Patika cím? darabot, a munkaszolgálatot is megjárt, meghurcolt, halál torkában is lév?, gyomorrákos író pedig így búcsúzott a világtól: „De gyönyör?, de boldog ünnepre voltam híva…”

Maguk miért képtelenek gyönyör? és boldog ünnepnek látni az életet, nagykövet asszony?

Maguk mikor és miért lettek ilyen sötét, örömtelen gazemberek – holott akár barátok is lehetnénk, már csak a sors és a história okán is…

Nagy volt önöknél is a história, igaz, nagykövet asszony?

El?bb a szkíták, majd a gyarmatosító görög városállamok a Krímben, még kés?bben a kazár kaganátus zsidói keleten, míg megérkeztünk mi magyarok valamikor a VII. században, nyomunkban a vad beseny?k – velük nekünk is meggy?lt a bajunk elégszer. Végül aztán a varégek megalapították Kijevet, ami a keleti szlávok központja lett utóbb – valamikor önöknek is meg kellett jelenniük a történelem színpadán, hát meg is jelentek, megdöntötték a kazárok kaganátusát, 1019-ben Novgorod és Kijev egyesülésével létrejött a Kijevi Nagyfejedelemség, a Kijevi Rusz, a keleti szlávok els? szervezett állama, amelyre azonban mégsem tekinthetünk úgy, mint valami tisztán ukrán szervez?désre, ugyanis – ezt önnek is tudnia kell, nagykövet asszony – ez a Kijevi Rusz bizony a fehérorosz, az orosz és az ukrán állam el?djének tekinthet?, arról nem is szólva, hogy valójában a ruténok fejedelemségér?l beszélünk.

Ukrajna – u krajina, oroszul: a határvidék. Csak azért, hogy el ne tévedjünk a mai, egyenruhába bújt, de facto és de jure náci ukránok ?rjöngései közepette. És szögezzük le: Bölcs Jaroszláv biztosan nem ezekre a mai állatokra gondolt, amikor a jöv?r?l álmodott.

De maradjunk még a históriánál!

Mert jött az Arany Horda, majd jöttek a lengyelek, a litvánok és az oroszok, s lett Halics a lengyeleké, az északi ukrán vidékek a litvánoké, míg a kijevi patriarchátus Moszkváé. Majd Moszkva foglalta el a lengyel–litván perszonálunió területeit, míg a krími tatár kánság a Török Birodalom része lett. Nem sok függetlenség, nem sok szabadság jutott osztályrészül a kozákoknak, igaz, nagykövet asszony? Hát azért mondom csak, hogy a história okán akár barátok is lehetnénk. Mert ismerjük ám mi is a függetlenség, a szabadság hiányát…

Önöknek egészen a XVII. századig, Bogdan Hmelnickij érkezéséig várniuk kellett némi önállóságra. Különös fintora a sorsnak, hogy a lengyelek ellen sikeres lázadást vezet? Hmelnickij apja lengyel katonatiszt volt, de ezt is ismerjük mi, magyarok, hiszen Aradon a magyar szabadságharc tizenhárom kivégzett tábornoka között felt?n?en sok volt a német származék.

Jött Hmelnickij, összefogott tatárral, törökkel, ördöggel, s el?bb IV. Ulászlót, majd II. János Kázmért is meghátrálásra kényszerítve, fényes gy?zelmeket aratva a pi?awcei és a zborówi csatákban, visszaállította a kozákok függetlenségét, és kikiáltotta az Ukrán Fejedelemséget. Aztán jött Beresztecsko, a kozák összeomlás, a lengyelek visszafoglaltak mindent, Hmelnickij pedig elkezdett érthetetlenül és követhetetlenül kapkodni. El?bb Moszkvához kötötte az ukránokat, és az 1654. évi perejaszlavi egyezményben kimondják Ukrajna egyesülését Oroszországgal. Majd Hmelnickij Moldva, Havasalföld román, valamint Erdély magyar fejedelmeinél házal támogatásért, utóbb a svéd király mellé állt, mire végre meghalt. Túl kés?n. Addigra ugyanis tönkretette hazáját. S persze volt még a Bulavin-felkelés, de Nagy Péter Poltavánál pontot tett a dolgok végére. S lettek önök Oroszország, majd a Szovjetunió része. S jött a holomodor és minden egyéb szörny?ség, mígnem elérkezett önök számára is a függetlenség és az önálló állami lét.

Csak azt nem értem, miért gondolják most éppen azt, hogy a Hmelnickij-féle örökséget kell folytatniuk. Vagyis: összefogni bárkivel, az ördöggel is – és lassan már azt sem tudják, ki ellen is pontosan…

De Hmelnickij még harcolt legalább, nem futott gyáván csaták el?l.

És maguk?

Maguk kik ellen vívnak csatát, nagykövet asszony? Egy magyar EU-képvisel? asszony ellen? Kárpátaljai öregasszonyok és öregemberek ellen? Pedagógusok, egyetemi hallgatók ellen? Óvodás és kisiskolás gyerekek ellen?

Ez lett Hmelnickij bátorságából, nagykövet asszony?

Maguk nem szégyellték, hogy egy idegen nagyhatalom titkosszolgálata csináljon maguknak „forradalmat”, nem szégyellték, hogy kett?s állampolgárok, idegen nagyhatalom zsoldjában állók legyenek a kormányaik tagjai, maguk nem szégyellték és nem átallották eladni az ukrán gazdasági érdekeket egy idegen nagyhatalomnak – annak a kábítószeres, ócska, elkényeztetett sza…jankónak az apja éppen most lesz az USA elnöke –, maguk ott folytatták, ahol nemzeti h?sük, Hmelnickij befejezte, aki végigraboltatta és gyilkoltatta a saját népét tatárral, törökkel, bárkivel,

egy ellenség legy?zése érdekében. Maguk képtelenek voltak megtartani a Krímet – bár a mai történések ismeretében az látszik, hogy a 70 százalékban orosz többség? Krímet Putyin helyesen és okkal menekítette ki a maguk náci ?rjöngéséb?l –, s ezt a frusztráltságukat és kudarcukat és gyengeségüket most az ártatlanokon akarják megbosszulni?

Egyenruhába bújt, beteg lelk?, náci ukrán rohadékok fenyegetik kiirtással a kárpátaljai magyarokat? A maguk titkosszolgálata ráront a magyar intézményekre, embereket fenyegetnek, hurcolnak el, rendelnek be a rend?ségre, helyeznek megfigyelés alá, névtelen leveleket küldözgetnek a magyar intézményekbe, amelyben elüldözéssel és a gyerekeik (!) megölésével fenyegetik a kárpátaljai magyar kisebbséget; Beregszász ivóvizének ciánozását veszik tervbe ukrán tetvek, miközben az ukrán állam hathatósan szítja és támogatja mindezen rémségeket, s az ukrán állam maga is tevékenyen részt vesz a magyarok zaklatásában, megfélemlítésében és fenyegetésében.

Maguk mikor lettek ilyen utolsó, ócska, gyáva senkik, nagykövet asszony? Ennyi maradt a kurázsiból? Magyar öregasszonyok és öregemberek és magyar gyerekek ellen még van mersz, amúgy marad a CIA felügyelete, a nyomorúság, a kormányzásra képtelenség, a maffiaháborúk, meg a b?nbandák, meg a Kolomojszkíj-féle gennyládák sajtóhisztériája a nem létez? magyar veszély ellen? Meg a halállisták, amelyekre felírták most már az EU-képvisel?nket is?

Szégyelljék magukat, nagykövet asszony, bár a szégyenérzet szintúgy feltételez valami emberi nagyságot, ám ezt magukban keresgélni d?reség.

Egyet azonban megígérhetünk, nagykövet asszony, és ezt az elmúlt napok brüsszeli fejleményeinek fényében nyugodtan vegye nagyon komolyan: ezzel a politikával, ezzel a magatartással maguk soha a büdös életben nem lesznek sem NATO-, sem EU-tagok. Van ott – különösen az utóbbiban! – elég probléma, nincs szükség még egy rothadó, magyarokat fenyeget?, náci latorállamra is. Úgyhogy vagy megtanulnak késsel-villával zabálni, vagy mondjanak búcsút az európai álmaiknak.

Ami pedig a kárpátaljai magyarokat illeti: az imént már felidéztem önnek Rákóczi fejedelmünk szavait. Azok ma is érvényesek. Túléltünk mi már maguknál ezerszer rosszabbat is, gondolok itt arra, hogy az ezerszer rosszabbak nem lelkükben és agyukban voltak rosszabbak maguknál, e tekintetben éppen olyan rothadtak voltak, mint maguk, de legalább volt bátorságuk.

Az maguknak nincsen.

Maguk öregemberekt?l, gyerekekt?l, asszonyoktól és egy Himnusztól is rettegnek. Pfúj.

Végezetül pedig hadd idézzem ide önnek a levelet, amelyet a bátor zaporozsjei kozákok írtak IV. Mohamed szultánnak, s amely levél megírásának pillanatáról oly nagyszer? képet festett a nagy orosz romantikus fest?, Repin. Nos, a levél szövege:

„A zaporozsjei kozákok a török szultánnak!

Te – török sátán, az átkozott ördög testvére és rablótársa, magának Lucifernek titkára! Az ördögbe is, hát milyen lovag vagy te, ha csupasz seggel még egy sünt sem bírsz agyoncsapni? Az ördög kisz…rja, a sereged meg felzabálja. Nem vagy te jó arra, hogy keresztény fiak éljenek alattad, a seregedt?l nem félünk, földen és vízen megütközünk veled. Te babilóniai szakács, makedóniai kerékbetör?, jeruzsálemi serf?z?, alekszandriai kecskeba…ó, a Nagy és Kis Egyiptom disznópásztora, örmény disznó, tatár tegez, kamenyecki hóhér, podolszkiji gonosztev?, a világ és alvilág bohóca, magának a viperának unokája, és a fa…unk görbülete. Te disznópofa, te kancasegg, te hentes kutyája, te kereszteletlen tökfej, hogy ba…om az anyádat. No, imigyen szóltak hozzád a zaporozsjeiek, te takony. Még a keresztények disznajait sem fogod te terelgetni. Most befejezzük, mivel a dátumot nem tudjuk, kalendáriumunk nincs, a Hold az égen, az év az évkönyvben, a nap meg ugyanaz, mint nálatok. Ezért seggbe is csókolhatsz minket.

Aláírók: Iván Szirko ezredatamán és az egész zaporozsjei sereg.”

Ennél tökéletesebben nehéz lenne összefoglalni a kárpátaljai és az anyaországi magyarság mondandóját önöknek.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló